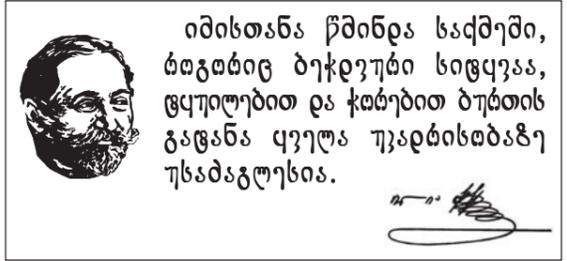

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემში, ბოგბოგ ბეჭდვით სიფყვას, ცყულებით და ჭებობით ბურთის გაფანა ყულა უჯარბისებაზე უსამაგლესია.

დაარსებულია
1918 წელს.

შაბათი, **18** ივნისი, 2011 წელი.
№113 (6724)

რუსულში

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge ვებ გვერდი: www.open.ge **ფასი 50 თეთრი.**

წლევანდელი 26 მაისის შედეგზე წყვიტა და დასაღებურა საქართველოში...

**ექსკლუზიური
ინტერვიუ
ეროვნული
ხელისუფლების
ნარკომაღბეულ
თევზ
ქორიქენთან**

3

4

**არანაირი
საფუძველი
არ არსებობს იმისა,
რომ მგზავრობა
70 პროცენტით
გაქვირდეს**

ამის მიუხედავად, უნდაქლოა
პრობლემაში „თბილლინა“
მაინს შექმნას?

**გიცხადებთ სოლიდარობას
და ჩვენს თქვენთან
ერთად ვუიშვილობთ!**

მიმართვა პოლიტიკურ
ვატიმრებს სოსო ჯაჭვლიანსა
და ცობნა გამსახურდიანს

2

**ხელისუფლებას
ქვეყანა
დემოკრატიული
სამყაროსგან
იზოლაციისკენ
მიჰყავს**

ალექსანდრა რონდელი:

5

**სურიად
იმაზე მეტს
გვთხოვენ,
ვიდრე შეგვიძლია**

**როგელი უფროა „ერთი გუნდი“,
სახელისუფლებო თუ
ნავთობიმაპორტიორები?**

4

**მარგალიტებზე
მეგზ
მარგალიტს**

ვაჟა ებრიხელი - 70

6

**ვანო ჩხიკვაძე
ძველი
ლაშქა
ხანი
ვაივლის**

7

7

**დავით ყიფიანი - 60
ვარსკვლავები
არ
ქრებიან**

10

10

რა დროს ეგვიპტია?

ჩვენი ხელისუფლების მტკიცებით, საქართველოს დღეს „ერთი გუნდი“ მართავს, რომელმაც, სიმართლე უნდა ითქვას, ბევრი სასიკეთო რამეც გააკეთა, რომელთა დაუნაზღაურებლობა და ჯეროვნად შეუფასებლობა არ შეიძლება. თუმცა არც იმ ფრთხილი ფრთხის დაგვიწყება იქნებოდა მართებული, წვეთმა კუპრმა კასრი თაფლი გააფუჭა, რომ ამტკიცებს. ჩვენთან კი წვეთს ვინ ჩივის, როცა ლამის ვედროთი იღვრება კუპრი თაფლის კასრში, რამაც, დანარჩენებზე რომ არაფერი ვთქვათ, აგერ ახლახან ქვეყნის ტერიტორიის დამატებითი ოცი პროცენტი „მოკუბრა“.

სახელისუფლებო „კამანდა“, თუ არანაირი რღვევა რომ არ ეტყობა, იმნაირად მონოლითური ნავეთობიმიპორტიორთა „დაჯგუფება“? ვიღრა აბაზა ჩამს აზრს მოხსენებდებით, თქვენის ნაბართ-

როგორ უფრო „ერთი გუნდი“, სახელისუფლებო თუ ნავთობიმიპორტიორებს?

მართალია, ჩვენს პრეზიდენტს კი ჰგონია, ეს არაფერი არაა (აკი უთხრა კიდეც უცხოური გაზეთის კორესპონდენტს, სახარატიონოთი მხოლოდ სერიოზი ადგილები დაუკარგაო?!), რომელსაც მართო რაკეტების დასაყდნებლად თუ გამოიყენებენ რუსები, მაგრამ, მართლა ასეა რომ იყო, ჩვენ, „ჩამორჩენილმა“ და „უპირისუპირ“-ვლესუბამ, რომლებიც, ოკუპანდელულ ახალგაზრდა ხელისუფალთაგან განსხვავებით, კვლავაც ვი-

ვით, ერთ კითხვას დავისვამთ, ვკითხვავთ: ვთქვამთ, ვათუბიდან თვლილში რაიმე ტვირთს ჩამოტანა იმდენივე დაჯდომის მისი მცხადით დან თვლილსაგან ტრანსპორტირება?

აბსურდული თუ ალოგიკური კითხვა?

მაშინ სამთხველს უფრო დავაკონკრეტებ: იტალიდან, რუმინეთიდან ან საბერძნეთიდან თბილისში ნავთობის შემოტანა იმდენივე დაჯდება, რამდენიც მისი ბაქოდან ტრანსპორტირება?

უპასუხოვდაც ყველაფერი ნათელია, არა?

მაშ იქნებ ის ამისხნას ვინმემ, რატომ ღირს თუნდაც იტალიიდან შემოტანილი ლიტრი ბენზინი „ვისოლის“ ბენზინგასამართ სადგურში იმდენივე, რამდენადაც ბაქოდან შემოტანილი ბენზინი იყიდება „სოკარის“ ანალოგიურ სადგურში?

უბად ვიპოვებთ, — „არ გავცვლი სალსა კლდეებსა უკვდავებისა ხეობადო“, და ამინდს გულის პირიუპირად იპირით მივსტირით იმ „სერიოზს“, რა ვმნათ?

თუშვაც ეს სხვა, სერიოზული მსჯელობის თემაა. ამიტომაც ახლა სჯობს, ისევ სახელისუფლებო „ერთ გუნდს“ დავუბრუნდეთ, რომელი გუნდის ჯოგჯერ, რომ იტყვიან, „ნაპირაში“ ირღვევა.

ამის მბაბალითა თუნდაც გარემოსა და ჰუნებრივი რესურსების დაცვის ყოფილი სამინისტრო, რომელსაც გოგა ხარაძე თავადაც (ყოფილი-მითქმ, იხად ვაგოპო, რომ მოგახსენებთ, ამ სამინისტროს ლამის ყოველ მესამე თანამშრომელი „ლაგაზი თვალმომხივების“ დაიჭირეს, სამინისტროს ფუნქციონირებას დაზარადა, მინისტრი კი ალბათ მხოლოდ „მთა მთაბარის“ ავტორობის გამო შეინარჩუნდა.

სწორედ ამ და სხვა ანალოგიურმა მბაბალითაგან გამომდინარეობს: რომელი უფროა „ერთი გუნდი“ — ერთგვარად რღვევას (თუ გნებავთ, განმეხრდა დაარქვით!) „დაქვემდებარებული“

სომ ფაქტია, რომ „ცხრა მთის იძიდან“ მისი შემოტანა იმიპორტიორს გვერად ძვირი უჯდება, ვიღრა აბარ, „ჭურის ძირში“ მდებარე ბაქოდან, რაც უთუოდ უნდა იხვევდეს ფასთა სხვაობას? არადა, როგორც ვთქვით, მათი ფასები თითქმის ტყუილსაგან ვით ვგვანან ერთმანეთს.

და აი, ამის შესახად ალოგიკური ლოგიკის ერთი საუცხოო ნიმუში:

თქვენ კიდევ დაგირებებით, ეს თითქმის მაფიააო, ტყუილად არ გვეუბნებიან ევროსაბჭო-ევროკავშირში, რომ ანტიმონოპოლიური სამსახურის გაუქმება შეცდომა იყო და უნდა აღადგინოთ და ა. შ. კარგით, რა. რა დროს ესეთებია!

ჩვენ, ცხადია, შიგვიძლია, რომ გაცილია იმდენივე გავიფიქროთ სანჯავი, მბარამ მაშინ ნავთობის იმიპორტიორი სხვა ფირმაში სომ იზარალებენ და გაკოტრდებიანო! — უთქვამს ამის გამო „სოკარის“ წარმომადგენელს.

ოჰ, ამ მბარამდამ მოფუთ-ფუთი იქმს რა ვუთხარი, ადამიანის უანგარო გულწრფელის დაჯგირების საშუალებას რომ არ მოგცემს, თორემ რა საოცარი, ლამის ცრემლის აღვარდებარებამდე მიმყვან-გულანაჩუყვანილი და, ერთგვარად, კინადამ ცოტნა დადინანის ზნეობრივი გირობას რომ გაუტოლდებოდა იმნაირი ზეპაცოვის დაშადასტურებული სიტყვა-პო-ნიცია!

ლამის ისაა, დიდ შემოქმედს რომ უთქვამს, — გული მისცეს გულიანობის, სიყვარულის გზად — და ხილადო!

რა ბიზნესის დაუნდობელი წესები, ჯუნგლების კანონი და ურთიერთგაუტანლობა, რისი კონკურენტის ჩაძირვა-ჩამოცილების ლამის ვე-ლური ინსტიტუტები თუ სხვათა ხარ-ჯზე ხელის მოთბობის, მეტი სიმ-დიდრე-გაფლენის მოპოვების გაუ-ნელგებელი სურვილ-მცდელობა და მსგავსი უკეთურობებიო, ჩვენს ქმებსა და კოლეგებს თუ გაუჭირდებო, რა ოხრად გვირდა რაიმე ცხო-რებისეული სიკეთეო!

ბრაშო, ბრაშინიშო! თუნდაც მხოლოდ ამ ერთი მაგალითით არ არიან ნავთობიმიპორტიორები მართლაც საოცრად მოწოდებული „ერთი გუნდის“ წევრები? შეიძლება მის სახელი-ს უფლებო „ერთი გუნდი“?

კავშირის თავმჯდომარეც რა კარგი და შესაფერისი ჰქვამთ ნავთობიმიპორტიორებს? ვანომთხრალ-ავშირე ვამბოვ, — ნავთობის მწარმოებელთა, იმიპორტიორთა და მომხმარებელთა კავშირის თავმჯდომარეც, საშვირთი, უფრო სწორად, მამაბიბო, აღნიშნული საში ფუნქციონირება ფაქტობრივად მხოლოდ ერთი — იმიპორტიორები არაა რომ შიგრა (ნავთობს ველარ ვანარმოვებთ, მომხმარებელ-კი კარგა ხანია, სულაც ცალ ფაზაზე ჰქვიდა ღიღას თუ პატარას!.

ერთილა შიგრა და ყოველნა-რად ესათუთება კიდეც, ანადაც ისეთი გულმოდგინებით ანაბრ-ლავს სანჯავზე ფასების ზრდას, ისეა ნავთობიმიპორტიორებზე დადგენილი, თანის დროზე მატროსოვიც რომ არ გადავარდებოდა ფაქტობრივად აბარ-აზრას!

მოკლედ, ახლა თუ ისე, თუმც „მთა მთაბარის“, ნავთობიმიპორტიორთა „ერთი გუნდი“, ჩამი აზრით, სახელისუფლოსაზე გვერად მოწოდებული!

თუმცა ისევ არ ისვენებს ზემოხსენებული მბარად მოფუთ-ფუთი იქმნი: შენგან სიმტკიცე-დანუნებულ სახელისუფლებო „ერთ გუნდს“ რომ არ სურდეს ასე, ნავთობიმიპორტიორთა მონოლითური „კამანდის“ გაუ-ზარავი „ძმობა-ერთობისგან“, ახე რომ მოუხიბლიხართ, არაფერი დარჩებაო!

მოკლედო, უფრო გასაგებად რომ „მოვთხარებოთ“, ხელი ხელს ბანსო, რისი წყალობითაც პირიც დაბანილიაო! სხეული სხვა ორგანოები კი (ანუ დანარჩენი ძველანა და ხალხი, სულაც დაუნაღვალად დარჩენილ ფაქტობრივ ჰქვიდათო!

რუსლან რუსინა

პრიციონი

ჯაბა სამუშია:

პრანსირი საფუძველი არ არსებობს იმისა, რომ მგზავრობა 70 პროცენტით გაკვირდეს

ამის მიუხედავად, შესაძლოა პრობლემა „თბილლინა“ აინს შექმნას?

გავრცელებული ინფორმაციით ივლისიდან შესაძლოა სამარშრუტო ტაქსით მგზავრობის ღირებულება 80 თეთრი გახდეს. ამის შესახებ კომპანია „თბილლიანის“ ხელმძღვანელმა დავით ასანიძემ გაზეთ „რეზონანსთან“ საუბრის დროს განაცხადა. „ივლისიდან ხაზზე ახალი „მარშრუტები“ გაივლიან, რაც შეეხება მგზავრობის საფასურის 80 თეთრამდე გაზრდას, ამაზე საუბარი მიმდინარეობს და ეს საგარაუდოდ ასეც იქნება“, — ამბობს ის, რომელმაც მოგვიანებით ეს ინფორმაცია უარყო, ხოლო კომპანია ოფიციალური განცხადება გამოაქვეყნა „თბილლიანი“ არ ადასტურებს გავერცელებულ ინფორმაციას ივლისიდან მგზავრობის ტარიფის გაზრდასთან დაკავშირებით. მგზავრობის ფასი სანჯავის ფასის ზრდაზე დამოკიდებულია. ჩვენი მიზანია, მაქსიმალურად შევინარჩუნოთ არსებული ტარიფი“, — აღნიშნული განცხადებაში.

ტირიაშვილი, რამდენიმე დღისა და იმავ დღეს, სულ რაღაც 5 წუთის ინტერვალით გატარდა, რამაც იმ-თავითვე გააჩინა მჭკვი, რომ ისინი ერთი პიროვნების საკუთრება იყო. რამდენიმე დღეში ასეც მოხდა და ოთხივე კომპანია ღვიპით სანჯავში „თბილლიანში“ გაერთიანდა.

„ხელშეკრულებაში პირობა და-იდო, რომ 2012 წლის იანვრამდე მგზავრობის ფასი არ გაიზრდებოდა. იანვრიდან ისიც იმ შემთხვევაში გაძვირდებოდა, თუკი ნავთობის ფასი მნიშვნელოვნად გაიზრდებოდა, ისე, რომ 50 თეთრის შენარჩუნება შეუძლებელი გახდებოდა. ვხედავთ, რომ სანჯავის ფასმა დაინია. ხოლო ამ დროს კომპანია მგზავრობის სა-ფასურის გაძვირებაზე ალაპარაკ-და“, — განაცხადა ჯაბა სამუშიამ.

„ქრისტინა-დამოკრატების“ თე-ლისის მირიას მიმართავენ, რათა ტანდერის პირობის დარღვევის შემთხვევაში, კომპანია უფლებ-მოსილება შეწყვიტოს. ორგანოს ისინი აპირებენ მხოლოდ უფლებ-ბების დაცვის შესახებ პროკავში-რებთან მბარათონ შეხვედრა. იმ-ავი ინტერვიუს მიხედვით, რომე-ლიც „რეზონანსში“ გამოქვეყნდა სანჯავი ამგვარად: „უმეუფარი არც ერთი მძღოლი არ დარჩება. მთავ-რია, მათ ჩვენი პირობები შესრუ-ლონ. ისეთ მძღოლს კი, ვისაც არა-ფერი გააჩნია პირადობის მონე-ბის გარდა, სამსახურში ნამდვილად არ ავიყვან და 30 ათასი დოლარის ღირებულების მანქანაზე არ დაე-ვაშ“, — ამბობს ის და მძღოლების მხრიდან 500 ევროს გადასახადს ითხოვს, რომელსაც საბარანტიო თანხას უწოდებს: „თუ მძღოლი მოძრაობის წესები დაარღვია ან სი-გარტოს ნამწვავი ფანჯრიდან გად-მოაგდო, საჯარიმო ქვითარს ჩემ-თან მოვა და არა მასთან. მე რატომ უნდა გადავიხადო ჯარიმა? ამიტომ საგარანტიო თანხას ვითხოვ“.

გაუთხრა ამ საკითხთან დაკავშირე-ბით, „ქრისტინა-დამოკრატების“ საკ-რებულო დავუბატება ჯაბა სამუ-შიამ საგანგაო პრიციონი დანიშ-ნა. ის აცხადებს, რომ შურნალისტბა ელვა ნიკლაშვილი, რომელმაც სა-ნიმდთან საუბარი ჩაიდრა, მიხედა მას აუღირონანდარი რომელიც აშკა-რად ადასტურებს, რომ ივლისიდან მგზავრობის ღირებულება გაზრ-დას სანჯავი არ გამოიციტავს.

„როცა ტენდერის საკითხები იხილებოდა ჩვენს ყველა სხდომა-ზე ვითხოვდით იმ კომპანიის წარ-მომადგენლებთან შეხვედრებს, რომლებიც მონაწილეობდნენ. საბო-ლოოდ, გამარჯვებულად ოთხი კომპანია გამოაცხადეს. მათი პრი-ორიტეტი სწორედ ის იყო, რომ პი-რობა დადეს, მგზავრობის საფასუ-რი არ გაიზრდებოდა, მით უმეტეს, არც ერთი მძღოლი სამსახურის გა-რეშე არ დარჩებოდა“, — განაცხადა სამუშიამ.

ყველას კარგად გვახსოვს, რე-გორი ხმაური ატახეს მაშინათვე საკრებულო ოპოზიციური ფრთის წარმომადგენლებმა. ისინი დოკუ-მენტაციების საფუძველზე შე-ნაწილის შემდეგ ერთმანდად ადასტუ-რებდნენ, რომ ტანდერში მათ არა-კითხვის დროს იმდენივე ბანიარკვის, თან ოთხივე კომპანია, რომელიც სხვადასხვა სახეობით იყო რევის-

ნი ვიციანი

განსჯა

ბატონო ალექსანდრე, მიუხედავად იმისა, რომ ხელისუფლება „რეინთან“ საარჩევნო გარემოს გაუმჯობესების თემაზე მოლაპარაკებებს გაგრძელებს...

ამ დეტალზე საკმარისად გარკვეული არა ვარ, მაგრამ ჩემი და ალგათი ჩვენ ქვეყანაში მცხოვრებთა უმრავლესობის სურვილია, მოლაპარაკებებს მხოლოდ მონაწილეობაში მონაწილეობაში...

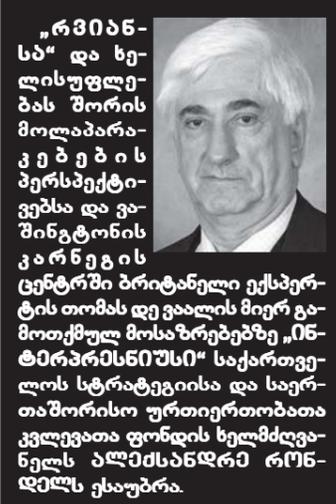
ფაქტია, რომ მოლაპარაკებები ჩინოვანების შერჩევაზე დაიწყო, რომ ხელისუფლება მოლაპარაკებების გაგრძელებას არც აპირებს...

ჩინოვანების შერჩევაზე საკმარისად გარკვეული არა ვარ, მაგრამ ჩემი და ალგათი ჩვენ ქვეყანაში მცხოვრებთა უმრავლესობის სურვილია, მოლაპარაკებებს მხოლოდ მონაწილეობაში მონაწილეობაში...

ბევრი მიიჩნევს, გარდა იმისა, რომ საარჩევნო გარემოს გაუმჯობესებასთან დაკავშირებით საზოგადოების გარკვეული ნაწილი გადამჭარბებული მთავრობის არსებობას უშედეგოდ არ დასრულდება ამჯერად „რეინთან“ დისკრედიტაციის ხელისუფლების მტკიცებლობა...

სიტყვა დისკრედიტაცია ზუსტად არ ასახავს ვითარებას. ოპოზიციის იმ ნაწილის დისკრედიტაცია, რომელიც რადიკალური არ...

ხშირად ჩვენთან იმაზე მეტს ვლიან, ვიდრე რეალურად შეგვიძლია

„რეინთან“ და ხელისუფლებას შორის მოლაპარაკებების შესახებ და ვინაობის ცენტრში ბრიტანელი ექსპერტის თომას დე ვალის მიერ გამოქვეყნებული მოსაზრებებზე „ინტერპრესნიუსი“ საქართველოს სტრატეგიისა და საერთაშორისო ურთიერთობათა კვლევათა ფონდის ხელმძღვანელს ალექსანდრე რონდელს ესაუბრა.

არის, საჭირო არ არის და არც ხდება. ორივე მხარეს თავისი ინტერესები აქვს და ამ ინტერესების დაცვას ცდილობს. ქვეყნისთვის ოპოზიციის არარსებობა ძალიან ცუდია. ისა, არა მგონია, რომ ხელისუფლება რომელიმე ძალის დისკრედიტაციის მიზანმიმართულად ცდილობს.

ყოფილი ჟურნალისტი, ბრიტანელი მწერალი თომას დე ვალი, რომელიც ახლა ვაშინგტონის კარნეგის ცენტრის ექსპერტია და კავშირის საკითხებზე საკმაოდ დიდი ხანია, მუშაობს, აცხადებს – სააკაშვილის ხელისუფლებას ანგარიშგაღებულ დეფიციტს აქვს და ქვეყანას ერთპარტიული სახელმწიფოდ გადაქცევის საფრთხეს უქმნის, მაგრამ იქვე დასძენს, რომ სააკაშვილის ხელისუფლებას ქვეყანაში არა ჰყავს სერიოზული ოპოზიცია. თქვენი აზრით, რამდენად მართებულია აფასებთ ბრიტანელი მკვლევარი საქართველოში არსებულ ვითარებას?

– ყველა მკვლევარს, რაც არ უნდა ცნობილი და გამოცდილი იყოს, კარგად იცნობს რეალობას, თავისი სუბიექტური ხედვა აქვს. როცა ესა თუ ის ქვეყანა გარდავაპყრობო, გავიდა რამე იცნობს და თუ არცერთი ვიცი ვითარებაა, სუბიექტური ხედვა უფრო ახსნის, ვიდრე ობიექტური სა...

პარტიულად საკმაოდ მძაფრი პრიტიკის შემცველი მასალა იქნა. მაგრამ ამავე სტატიის ავტორები ყოველთვის აღნიშნავენ, რომ ამავე დროს საქართველოში ძალიან ბევრი კარგი კითხვაა. ყველა ამ მასალაში საუბარია იმაზე, რომ საქართველო უკეთესი უნდა იყოს, ვიდრე საქართველოში არის. ვინაობის საკითხზე გავიხილოთ პრესკონფერენციაში განცხადებები. თქვენს აზრით, რამდენად შეძლებს „რეინთან“ ხელისუფლებისთვის ანგარიშგაღებულ გარემოს რეალურად გაუმჯობესებას?

– იგივე ექსპერტი მიიჩნევს, რომ „არაფორმალური, იმპროვიზებული მართვის გამო საქართველოს ხელისუფლებამ ვერ შეძლო ქვეყანაში დემოკრატიული ინსტიტუტების აშენება და ქვეყნისათვის გრძელვადიანი განვითარების მოდელის სასარგებლოდ არჩევნის გაკეთება“ და ახლა მის წინაშე „თავის თავის ხელახლა გამოგონება უმთავრესი გამოწვევაა“. ეთანხმებით თუ არა ბრიტანელი ექსპერტის ამ მოსაზრებას და რამდენად სავარაუდოა, რომ სააკაშვილის ხელისუფლებამ შეძლოს „თავის თავის ხელახლა გამოგონება“ და იმ გამოწვევებზე ღირსეული როგორც მის წინაშე, ასევე ქვეყნის წინაშე რეალურად დგას?

– შეძლება თუ არა ხელისუფლებამ გამოწვევებზე პასუხისმგებლობა აიღოს? ხელისუფლებას სწორედ იმისთვის არის, რომ ამ კითხვებზე პასუხისმგებლობა აიღოს. თუ ამგვარ პასუხებს ვერ მოახერხებს, ხელისუფლებამ ვერ იქნება მართებული. ვინაობის თემაზე, რომ იცის, რა არის ქვეყნის განვითარების გრძელვადიანი და სწორი მიმართულება, მოვიდეს და თქვას. შეუძლია თუ არა ისეთი, ვინცა ზუსტად იცის, რა არის ქვეყნის გრძელვადიანი განვითარებისთვის სწორი მიმართულება? საშუალოდ, პოლიტიკა ხშირად ისეთი გადაწყვეტილებების მიღებას იწვევს, რაც ცვალებადი გარემოს მიმართ შეზღუდული იმპულსების გამოწვევას. ჩვენ პატარა ქვეყანა ვართ, მაგრამ მზარდი განვითარებისა და ზრდის პერიოდში ვართ. ამიტომ, უნდა იცოდეთ, რომ ჩვენ ძალიან ბევრი რამე გვახდება. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენს ქვეყანაში არ არის სწორი მიმართულება და კიდევ ვაკეთებთ მათ. მიმდინარეობს ბათონილი ნაბიჯების გადადგმა ვერ ხერხდება. ზოგჯერ ისეთი რამე გვახდება, რომელიც, რომ ყველაზე მთავარია არის, რომელიც მოულოდნელია.

– ვალის მიერ კარნეგის ცენტრში საქართველოზე გაკეთებულ მოხსენებაში თვალშისაცემი იყოს ის გარემოება, რომ საქართველოზე საუბრობისას არ უხსენებია ქვეყნის წინაშე არსებული გარე საფრთხეები, რომ აფხაზეთი და სამხრეთ ოსეთი ოკუპირებულია. რას შეიძლება ეს ნიშნავდეს?

– იმას, რომ გატონმა ვალებმა თქვენს მიერ ნახსენებ საკითხებზე ყურადღება არ გაამახვილა, შემთხვევითობა არ განვიხილოთ. მას საერთოვალაზე გარკვეული შეხედულებები აქვს, საქართველოს საკმაოდ კარგად იცნობს და თავისი ხედვაც აქვს. გარდა იმისა, არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ იგი თავისივე ქვეყნის კულტურის შვილია. იგი მოვლევს ისევე, როგორც აფხაზეთს, როგორც დასავლური ღირებულებების ავალდაუპყრობს. ხშირად მისი შესხედულებები მართლაცაა, ხშირად არ მართლდება. ის, რომ საქართველოში დემოკრატიის გზაზე გავსდებით, პრესის ურთულეს საკითხებს უკავშირდება, ამაზე თავის დასაშვას არც შეიძლება.

ქვეყნის მთავარი ინტერესი

„26 მაისის შედეგს სავსებით ნეგატიურად დავსაჯავთ საქართველოში“

(მესამე გვერდიდან)

ქვეყნის მთავარი ინტერესი არის მისი მოსახლეობის განვითარება. ამას უნდა ემსახურებოდეს ხელისუფლება. თუ ხელისუფლება ამას არ აკეთებს, მაშინ ხელისუფლება უნდა შეიცვალოს. ეს არის საქართველოს მთავარი ინტერესი.

ეს უკვე ქართული გონის, ტრადიციის, ინტელექტის, ქართული კულტურის ანგარიში უნდა იყოს. როგორც უმრავლესობისთვის და ნაკლებობისთვის. როგორც უმრავლესობისთვის და ნაკლებობისთვის.

დასკვნა ერთი: ამ არა მხოლოდ ქართული კულტურა არ უხვარა, არ იცინა, არ უსმით ქართული სულისკვლით. მისთვის გეტყვით, 2008 წლის აპრილის ტრაგედია მათთვის უმრავლესობისთვის უნდა იყოს. ეს უნდა იყოს მათთვის უმრავლესობისთვის.

საშინალებაა, როცა ხელისუფლება დამარცხების ტრაგიკულ ვითარებაში დაიხარჯება. ვინაობის თემაზე, რომ იცის, რა არის ქვეყნის განვითარების გრძელვადიანი და სწორი მიმართულება, მოვიდეს და თქვას.

– ვალის მიერ კარნეგის ცენტრში საქართველოზე გაკეთებულ მოხსენებაში თვალშისაცემი იყოს ის გარემოება, რომ საქართველოზე საუბრობისას არ უხსენებია ქვეყნის წინაშე არსებული გარე საფრთხეები, რომ აფხაზეთი და სამხრეთ ოსეთი ოკუპირებულია. რას შეიძლება ეს ნიშნავდეს?

– იმას, რომ გატონმა ვალებმა თქვენს მიერ ნახსენებ საკითხებზე ყურადღება არ გაამახვილა, შემთხვევითობა არ განვიხილოთ. მას საერთოვალაზე გარკვეული შეხედულებები აქვს, საქართველოს საკმაოდ კარგად იცნობს და თავისი ხედვაც აქვს. გარდა იმისა, არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ იგი თავისივე ქვეყნის კულტურის შვილია. იგი მოვლევს ისევე, როგორც აფხაზეთს, როგორც დასავლური ღირებულებების ავალდაუპყრობს. ხშირად მისი შესხედულებები მართლაცაა, ხშირად არ მართლდება. ის, რომ საქართველოში დემოკრატიის გზაზე გავსდებით, პრესის ურთულეს საკითხებს უკავშირდება, ამაზე თავის დასაშვას არც შეიძლება.

თქვენი დასაშვას მსხვილდება რადიკალიზაციის სხვათა შორის, ესენი დიდ პატივს რომ სცემენ, იმ მთავრობის პირველადი მეთაურა – ნიკოლოზ მელიქიძის მეთაურობით. რატომ? – უკითხვს. მხოლოდ 300 კაცი გაიმეტეს მსხვილდება საერთოვალაზე დამოუკიდებლობისთვის, მართლაც იმისთვის არ გაიმეტეს ეს პირი საბარცხინოში.

მთავრობის სათავეებზე და გასაზრდად, მაგრამ მოდით, გულწრფელად ვაღიაროთ: რამდენი მსხვილდება მართლაც იმისთვის 2008 წელს?

300 საბრტალი გირულად დაეცა, მაგრამ ამ მსხვილდება ისეთი გაბარცხინო მოუტანა იმისთვის საბარცხინო, რომ მსოფლიოში დღევანდელი იმისთვის და, თუ, როგორც მოხდა ეს ყოველივე. სხვათა შორის, ღირსეული დამარცხება იმდენად საბარცხინო მოვლენაა, რომ თუ რამე კარგი შეხდინა თქვენი კოლეგებისთვის კი, ეს დასაშვას მთავრობისთვის უნდა იყოს.

მსგავსი წარწერა არ არსებობს 2008 წლის მარცხის შემდეგ. ღირსეული დამარცხების დამადასტურებელი ერთი წარწერაც კი არ გვაქვს. დარბა რაღაც სინამდვილე – სეპტი, რომელიც დატოვებულია კიდევ რაღაც ადგილზე. ეს ცარიელი ადგილი თითქმის გვუბნება: თუ გირეპი ხართ, წაღითო!

არადა, არაფერ არ მიღის. საგზაო-საპოლიციო გირეპი არაფერ არ უნდა. აი, სადამდე მიიყვანა საბარცხინო და მისმა ხელისუფლებამ საერთოვალა და ქართველი იყოს. ეს ჩვენი ტრაგედიაა.

არათუ წასვლაში, სიკვდილიმაც არის ავალდაუპყრობი. სიკვდილიმაც არის ავალდაუპყრობი. სიკვდილიმაც არის ავალდაუპყრობი.

ესაუბრა ნატა ნიკოლაძე (გაბრძენა მინაძე)

კოვა პენდელიანი

ინფორმაცია

ვანუატუს ახალმა მთავრობამ წინა მთავრობის გადაწყვეტილება გააუქმა

ამის შესახებ ჟურნალისტებს საგარეო საქმეთა სამინისტროს აზონის, აფრიკის, ავსტრალიის და ოკეანეთის დეპარტამენტის დირექტორმა ზურაბ ალექსიძემ განუცხადა.

– 17 ივნისს გაგრძელდა ვანუატუს ახალი მთავრობის პრეს-რელიზი, რომლის თანახმადაც დღევანდელი მთავრობა უკან იწვევს და აუქმებს წინა მთავრობის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებს აფხაზეთის დამოუკიდებელ რესპუბლიკად აღიარების თაობაზე, – განაცხადა ზურაბ ალექსიძემ.

მისივე თქმით, აღნიშნული ფაქტი ადასტურებს რომ ვანუატუს ახალი მთავრობა საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობასა და სუვერენიტეტს საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში მხარს უჭერს.

XO-208-260

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

საქართველოს რესპუბლიკა

შეჯამება

ერთხელ თურმე ერთმა ინგლისელმა გამომცემელმა ჩარლზ დარვინს სთხოვა, თქვენი ავტობიოგრაფიული მონაცემები მომეცითო. დარვინს ასე უპასუხებია: „მე შევია ჩარლზ დარვინი, დაემაღლე 1809 წელს, ვიმოგზაურე დედამის გარშემო, იმის შემდეგ სულ ვემყდინებო. ეს არის ჩემი ცხოვრება“. ასეა, ფინიანსებს გარეგნულად და ფორმალურად ყველაზე მოკლე ბიოგრაფია აქვთ, ვიდრე უზრალო მოკვდავებს.

რუსთაველმა დაწერა „ვეფხისტყაოსანი“, გალაკტიონი და ტენგიზი გრანელი პოეტები იყვნენ, ფიროსმანი შექმნა „აკრისა მარგარიტა“, და ვინჩმა – „მონა ლიზა“, მიქელანჯელომ სინათლით, სისხლით და ძარღვებით გააძიქნადა მისი...

ვაჟა ეგრისელის ბიოგრაფიაც გარეგნულად და ფორმალურად უზრალოა, ის პოეტია, თავისი სამყაროს მუშებით ამავსებელი პოეტი.

ძნელი მისაგებელია გენიოსთა ტვირთის სიმძიმე. დიდი არქეოლოგი მრედ სტაგიური წერდა: „ქვაზე არსებობს გრაფიურა, რომელზეც გამოსახულია გულის გადანერვის და საკვირო კვეთის ოპერაცია, რომლის წლოვანება არის სამოცი მილიონი წელი“.

ეს და კიდევ ბევრი სხვა რამ, რომლებიც პრეისტორიულმა მსოფლიომ იცოდა, იქნებ იმდენად საკვირველი არ არის, რამდენადაც სულს, ოცნების, აზრების აწევა კოსმოსამდე. ჩვენს დროში ადამიანებმა სხეული კი ასწიეს კოსმოსამდე, მაგრამ დამძიმებული სულის აწევას მაინც ვერ ახერხებენ. ინდუსტრიული ცივილიზაციით შექმნილმა წარმართულმა რწმენამ ჭეშმარიტ რწმენას უდიდესი ჭრილობა მიაყენა, ადამიანთა ცხოვრების შინაარსი თითქმის მთლიანად დაუკარგა მატერიალურს. კაცობრიობამ უკვე ნამდვილი ტერორი მოიწყო თავის თავს. თანამედროვე შეიარაღების მთლიან პოტენციალს ტროტიკზე თუ გადავიყვანოთ, დედამის თითოეულ მკვიდრზე თურმე ოთხი ტონა იარაღი მოვა...

დავარდნილი, ეგოიზმის, სიძულვილისა და სიხარბის მორევში ჩაძირული კაცობრიობა უსინათლოდ დარჩენილი, სიჭრუი შემოსილი სიმართლეს ჰგავს. არა მგონია, პროტაგონა ცოცხალი რომ იყოს, ამჟამადაც თავის გენიალობით ეთქვა: „ადამიანი არის ყველაფრის საბოლოო“.

ვერ იტყობა, რადგან ადამიანმა დარგა სამყაროში საბოლოო ნიჭი. სა-

კუთარ ძვალზე ასხული ხორცი და მატერიალური სიმდიდრე ყველას მუდმივად საკუთარი ჰგონია. არადა, ადამიანებმა ყველაფერი ბუნებას და ერთმანეთს მოპარეს, რასაც ბუნება მისხალ-მისხალ ჩაიბარებს. ადამიანებმა ვერ მოახერხეს ბუნებასავით უნარჩუნოდ შეექმნათ ის, რაც შექმნეს. რამაც ხელოვნური კატასტროფების წიაღში შეიყვანა კაცობრიობის განვითარება.

ბუნებას კატასტროფები არა აქვს. ის, რასაც ბუნებრივ კატასტროფებს ვუწოდებთ, მხოლოდ ჩვენთვისაა კატასტროფა, რადგან დიდი ბუნებრივი კატასტროფების გარეშე არც ლამაზი მთები და ჩანჩქერები იქნებოდა და არც ბუნებრივი ბიომრავალფეროვნება.

სულიერების მიღწევად ტრადიციულ მყოფი კაცობრიობა, დამწველი და მიზანთრობი, დაეხეტება თავის თავში. სამყაროში არსებობს თავის მრძოლაში ადამიანმა ყველა მხეცსა და ნადირს გაუსწრო. ერთი დიქტატორის ჩამოგდების საბაბით ათასობით ადამიანი ხოცავს ერთმანეთს. დემოკრატიის დამყარების საბაბით უფრო უღვთო და დაპირისპირებული გახდა საზოგადოება. ქაოტურად და შიშით დახეტებმა ტერორის მორევში ჩაფლული კაცობრიობა.

პოეტი ვაჟა ეგრისელი დანანებით ამბობს: „მეზობელი მეზობელს და ძმას ვერ შევყავარე, თუმცა ტაძარი ვაგე ასი და ამიტომ ეს სამყარო, თავლა არის ავეგასი“. ეს ლექსი დაწერილია 1993 წელს. იმ დროისთვის მართლა „ავეგასი თვალს“ ჰგავდა საქართველო, რომელიც დღესაც არ არის გაქმნილი და ვინ იყის, მის დასუფთავებას კიდევ რამდენი მსხვერპლი და უამი დასჭირდება!

პოეტი ქვეყნობიერი შემოქმედებით ამბობს: „სიკვილის გამოქცეული, ქრისტესავით ჯვარცმული, ტანჯული ვით იოში, სისხლის ზღვაში დაყურავს სული კაცობრიობის“. ეგრისელის პოეზიაში არის მსოფლიო სევდა და პესიმიზმიც, მაგრამ ეს არ არის არტურ შოპენჰაუერის, ან შარტმანის პესიმიზმი, ან ბაირონის უიმედობის მსოფლიო სევდა, იგი არ კარგავს იმედს, რომ კაცობრიობა უკეთესი გახდება, მას იხსნის ნამდვილი ჭეშმარიტებისკენ ღვთის მოშიშობით ლტოლვა: „სიჩუმეში მცხმა ელვა ამონათა და გაფანტა უცელი მინდი, და გამორჩა ცისარტყელი – დმერთთან მისასვლელი ხიდი“...

ოპტიმიზმით ამბობს პოეტი.

ახლახან გამოცა ვაჟა ეგრისელის მეხუთე ტომი, რომელიც ორი ათასზე მეტი ლექსია შეტანილი, იმის მიუხედავად, რომ მისი წაკითხვისას დიდი გაცოცხლება და გულგებობა, არასდ არაა მოსაწყენი განმეორება, გინესური რეკორდების უსაგნო და პარადოქსული უშინაარსობა. მის ლექსებში ისეთი მეტაფორებია, თანამედროვეობის აურზაურით გადაღლილ სულს რომ ას-

პარპალიტბუმი მკვს პარპალიტს ვაჟა ეგრისელი - 70

ვენებს და აკეთილშობილებს. ეგრისელის ლექსის მეტაფორები მისი პოეზიის რითმში დიდი გზნებით და ტემპერამენტით ჩასმული მუსიკალური „აპასიონატა“, ურუნტელის მომგვრელია „შაშვის სიკვილი“, რომელშიც ნათლად ჩანს პოეტის დიდი სულიერების და სისათუთის ადამიანური ნიჭი: „სიციცხლის მალში მიმწუნამდე მზე იგალობა და სიმღერებით საესე სული როცა დაყალა, სურნომრეულ წიფელაზე ჩამოქვინა, მაგრამ უყურად ესმა ძილში თოფის ძახლი, შეკრთა, თვალეში ერთი წამით კვლავ გაახილა, რათა იმწამსვე

დაეხუტა სამარადისოდ“... თითქოს ეს ერთი წამი ეხმინებოდა გოეთეს გამოთქმას, „მშვენიერი ხარ, შერწილი წამო!“ ზოგიერთების თვალში ერთი შეხედვით თითქოს ქუში და უკარგება ვაჟა ეგრისელი თავისი სულის სისავსით ერთი წამითაც მამის თვალის გახელას და გალობას არის დამორჩილებული.

ერთხელ, ეგრემანთან საუბრისას, გოეთეს ბაირონზე უთქვამს: „თავის თხზულებებს ისე ქმნიდა, როგორც ქალები ქმნიან მშვენიერ ბავშვებს, თუმცა ამაზე არც ფიქრობენ და არც არაფერი იციან“... ასე ქმნიდა ვაჟა ეგრისელი დღემდე და ასევე დიდხანს გააგრძელებს თავისი ქმნილებების შექმნას. ამაში უფალა მისი თანამდგომი.

პოეტმა თავის გზაზე უნდა დატოვოს არა მტკიცებულება, არამედ კვალი, რადგან მხოლოდ კვალი გვიხილავს, ჩერდა ფრანგი პოეტი რენე შარი. გადაშლეთ ვაჟა ეგრისელის მხოლოდ მეხუთე ტომი, რომელიც, როგორც აღვინიშნე, რამდენიმე ათასი ლექსითაა ოქროს მადანივით ავსებული, და შეიძლება გაცივების ზეციური ძალა, უნებურად წამოვცდებოდა, ან წამოიყვინებოდა – ეს პოეტის უზრალო კვალი კი არა, სამყაროს პრეისტორიულიდან გადმოსული, ცარგვალში ვერდასატევი მუშების დინობავრის კვალია, რომელსაც ვერაფერი ვერ წაშლის, რაჟი იგი მუშების საჭეთმწყობლის ვაჟა ეგრისელის დანატოვარი პოეტური კვალია. თითქოს შორაპისის პათოსით აქვს ამ ოქროს წლის წინათ პოეტს ნათქვამი: „შენს მზითმისილ ნაფხვებში უკვდავების წემა აწევის, და დედების თოვლი ათოვს პოეზიას მიჯაჭვული – ქართულ სიტყვის გოლიათო“...

თითოეული მერძენი სულით ზღვარსანიაო, – წერდა ძველი მერძენი ლიტერატურის ცნობილი მკვლევარი პეტრე კოვანი. და თუ ყოველი ქართველი პოეტია, პოეტი ქართველი კი – ორჯერ პოეტი, ვაჟა ეგრისელი, როგორც დიდი ქართველი პოეტი, სამყაროს მუშების ოკეანის პოსეიდონია. რუსული ინტელიგენციის ერთ-ერთ ძველ მოპიკანს ვიქტორ შკოლვისკის აქვს ასეთი პარადოქსული გამოთქმა: „არავინ იცის, იყო თუ არა შოპენჰოსი სინამდვილეში, მაგრამ ცნობილია, რომ ის მრმა იყო“.

დღევანდელი ეპოქის დიდი ინფორმაციულობის მიუხედავად, როცა საუკუნეების იქით ადვილია ინფორმაციის გადატანა და შენახვა, რამდენიმე

საუკუნის შემდეგ, თუ კაცობრიობა იარსებებს, იქნებ გამოითქვას პარადოქსული ეჭვები: ეს ნამდვილად კი არის ვაჟა ეგრისელის სულის პოეზია, მაგრამ ვინ იცის, მისი შემქმნელი ვაჟა ეგრისელი იყო თუ არა სინამდვილეში.

ნომელის პრემიის ლაურეატს, დიდ ინდოელ მოაზროვნეს რამინდრანათ თაგორს აქვს ასეთი შეგონება: „ქიმიური ანალიზის მიხედვით ვინც განცხვრეტს სურათს, მას ხელში შერჩება მხოლოდ მტვერი და არა მხატვრის შემოქმედებით აღმაფრენა“. ამის ოდნავი პერიფრაზით შეიძლება ვთქვათ: ვინც მხოლოდ თავისი ეგოისტური სულის ჭვრეტით ჩაიკითხავს ეგრისელის პოეზიას, მას მხოლოდ ქაღალდზე ნაწერი შერჩება ყოველივე სულიერი აღმაფრენის გარეშე...

პოეტი ვაჟა ეგრისელი თავის თავში ყოველთვის პოელომს თვითგანახლების და სულიერი ამალღების ძალას. მითი, სიზიფის ლოდი, მან თავის საჯლოდაო ქვად აქცია: „ელიოსის ძეგ! – კოლონ ტიტანო! შენ შევიძლია სიზიფის ლოდი მალე მწვერვალზე რომ აიტანო!“ – ამ სტრიქონების ავტორი მაშინ 28 წლის იყო და 70 წლის იუმბლეს იგი ხვდება როგორც პოეზიის უმძიმესი ლოდის უმაღლეს მწვერვალზე ამტანი.

განსაკუთრებულია ეგრისელის პოეზიის ენა, ენა ქართული, რომელიც თავისი მუსიკალობით, სილბოთით, სიმინდით და სინატიფით ძველი თემის დონეს მოჩუხჩუხე წყაროების ვიქტორ შარი, პრაქტიკულად, პრეისტორიულ, ბალავერიდან გადმოსული სიმრძის ვროსელოგოური ფენომენით ემსახურება მარადის უკვდავ ქართულ ენასა და სულიერებას.

პოეტი მოძღვრის დიდი რწმენით ამბობს: „ქართულმა სულმა გადმოლახა უმქარი ზღვები, მთები, ქარწემა, და, აჰა, სულმა ქართულმა, მილიონი წლის მავრ, ჩვენამდე მოაღწია“. კიდევ მრავალ მილიონ წელს გაუძლებს ქართული ენა და სულიერება, რასაც უშუალოდ ემსახურება დიდი ქართველი პოეტის ვაჟა ეგრისელის პოეზია, პოეტისა, რომელიც მთელი თავისი შემოქმედებით გამუდმებით ეძიებს მარგალიტებში მარგალიტს. ეძიებს და პოულობს კიდევ!

რეზო ფარულია

რედაქციისგან: გულითადად ვულოცავთ ცნობილ პოეტს ბატონ ვაჟა ეგრისელს დაბადებულ 70 წლისთავს და ვუსურვებთ მას ხანგრძლივ, ჯანმრთელ სიცოცხლეს და ახალ შემოქმედებითს წარმატებებს.

რეცენზიის პაიპი

ლუთნა მარკას ნარუჟარი ნიბნი

ანუ სვანეთის ცანავით ღრმა და კრილა

მირონ ხერგიანს, კარგ ქართველს, სვანეთის – ჩვენი ქვეყნის ამ უღამაზესი კუთხის შვილს, „კლდის ვეფხვისა“ და სხვა მრავალი ნაწარმოების ავტორს, კიდევ ერთი წიგნი გამოუცია ავტობიოგრაფიული მოგონებებით, ლექსებითა და შვილის ჩანახატებით, ლამაზად მორგებული სათაურით – „ოქროს ჭედილა, ანუ სვანური აზმანი“.

ცამდე მართალია პოეტი ერეკლე საღლიანი, როდესაც ამბობს: „მირონ ხერგიანი... კაცი საჩინო...“ „ლუთნა მარკა“ – ამ სახელით სვანეთში ნათლავენ კაცს, რომელსაც საჭირბოროტო საკითხების გადაწყვეტას ანდობენ... ეს წიგნი მირონ ხერგიანის სამყაროა, სვანეთის მიმდობი, ვაჟაკური, გულწრფელი, მრავალფეროვანი... „რომელშიც მწერალი ქადაგებს საყოველთაო სიკეთეს და ღვთისადმი, წინაპრებისა და მომლოცვისადმი ჭეროვან პატივმიგებას, ჩავვაგონებს ჩვენი ყველაზე დიდი საგანძურის – ეროვნული მენტალობის გაფრთხილებასა და ჯანსაღი ტრადიციების შენარჩუნება-განვითარებაზე ზრუნვას“.

წიგნი ავტობიოგრაფიული თხრობა პროზასა და ლირიკაში, შინაარსთან ორგანულად დაკავშირებული შვილისეული ჩანახატებით, ისე შარმონიულად ვითარდება, რომ შეუწევლებელი ინტენსივით კითხვით, გაგულისყურებს, თუ რამე გაიმზობს შემდეგი გვერდი. ამას ხომ მოხერხება, არა, ეს შესაფერისი სიტყვა არ არის, ამას ხომ ნიჭი უნდა.

ეცნობი მირონ ხერგიანის ბავშვობას და ღელავს. გინდა მენს ბავშვობასთან გასაღები პარალელი მონახო, მაგრამ ეს ძნელია. ძალზე გაბრუნებული უხელოვანია. ასეთ ცხოვრებას ერთი სიკეთე კი აქვს – ოდნავი გამონათებას კი განსაკუთრებულად მრწინავს. ასეთ „გამონათებას“ მირონის ბავშვობა მცირედ, მაგრამ მაინც დაუმშვენებია.

ნაწარმოები გვაცნობს სვანი კაცის ცხოვრებას, მამა-პაპათა ზნე-ჩვეულებას, ყოფაცხოვრებას, რწმენას, შრომას, სიყვარულს,

ლხინს, ბუნებას და იუმორსაც კი.

საგულისხმოა, რომ ავტორი მშობლიური კუთხის უსაზღვრო სიყვარულის გრძნობას ერთიანი საქართველოს კონტექსტში გადმოგვცემს.

გაჭირვებულმა ცხოვრებამ ჩაუნერგა მირონ ხერგიანს სხვისი გაჭირვების შეცნობის უნარი და დახმარების უთილშობილური სურვილი. ამ ნიდაღზე იგი დიდ ჰუმანურ პიროვნებად ჩამოყალიბდა. პირადად ვარ მოწმე იმისა, თუ არცთუ ფურეიანს, ამოულია ჯიბიდან თანხა გაჭირვებულის დასახმარებლად. გაჭირვებულის ძენა კი, ლტოლვილთა და განსახლების მინისტრის მოადგილედ მუშაობის პერიოდში, არ გასძნელებია – სტიქიით დაზარალებულთა თუ დევნილთა უმეტესობა ხომ მისი ვა-

ბინეტისკენ მიიღებოდა. ჩემი მირონ, შენ ერთგან წერ, რომ ცდილობდი გვეცხოვრა დამბუღებელი სინდისით. როგორ გამოვიყურებო ბურგზე ხაბაკაყე მუელი, ეს იმით უნდა შეაფასონ, ვინც გარედან მიყურებს და მხედავს“.

მე ის ერთ-ერთი კაცი ვარ, ვინც გიცნობს და შემოძლია სრული გულწრფელობით განვაცხადო – მირონ ხერგიანს ღვთის მიერ მალღცხებულ კაცურ კაცთა სიმბოლურ ჩამონათვალი ღირსეული ადგილი უჭირავს. სვანებს ჩემი სამსახურებრივი საქმიანობითაც ვიცნობდი (საქართველოს მთავრობის აპარატში ვკურატორობდი სვანეთისა და აჭარის რაიონების ეკოლოგიურ მიგრანტთა ჩასახლება საქართველოს სხვადასხვა რაიონში), მაგრამ მირონ ხერგიანმა ამ ხალხთან უფრო მეტად დამახლოვა, რისთვისაც დიდ მადლობას ვუძღვნი.

წიგნი მირონის ვაჟს, გიგისაც ვხვდებით. ეს სულ სხვა სამყაროა. ახალგაზრდა კაცი თავისი ამალღებელი გრძნობებით (მოკლე გამონათქვამებით, ლექსებითა და ჩანახატებით) ქმნის ძალზე საგულისყურო გარემოს, რომელიც ამქვეყნიურ და ზეციურ ცნობიერებათა შორის ამალღებელი კომის იმპრაციად წარმოგვესახება. განვიფრენავს იწვევს მის ლირიკასა და გრაფიკაში ოსტატურად ჩართულ-ჩაქსოვილი ფილოსოფიური ხედვა და გრძნობა... დასანანია, რომ გიგი ხერგიანის ნიჭის შემდგომ აღზვევას გაუთვალისწინებელი პრობლემები შეექმნა, თორემ, ვინ იცის...

გილოცავ, ბატონო მირონ, ამ მშვენიერი წიგნის გამოცემას. კიდევ ბევრი დაგვეწეროს!

კეთილი სურვილებით რეზო ფარულია

გამორჩევი, იყიდათ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

ოი, კეთილი ჯადოქარი, ყი- ამეთში თბილად შენიღბი მგზავ- რის იმედო. გამონათებ და ილაჯაწყვეტილს ღონეს აძლევ, მწუხარებით გულდახურულს მარ- ცვლივით უღვივებ სიხარულს. საიდან აღარ გვიყურებ და გვი- ალყნებ, კოშკის სარკმელიდან მორცხვად მომზირალო, ჩვენი ბავშვობის საზღაპრეთის მზეთუ- ნახავო, გვეძახი, ვის სსოვნამი- ცლოყაზე დაცურებული ცრემლი- ვით ისევ ციმციმებ, ფითილზე წა- კიდებული ალი-მამლის მიბილო, ხან შეიზრხევა, ჩასაქრობად გა- დაქანდება და სული მიგუბდება.

„შავი კაცი, შავ ცხენზე ამხედ- რებელი, შავ უღვაშებში შავად იცინის“ – საბანში შემძვრალი, გა- ფართოებული თვალეებით გიყუ- რებდი, იდუმალი მოხრობელის შიშის მომგვრელ ხმას შენ აქარ- წყლებდი. თვლემა მერეოდა, თანდათან შორიდან ისმოდა შავი კაცის შავი ცხენის ფეხის ხმა. გახსოვს, შენი წინაპარი, მრძენს ანთებული რომ დაჰქონდა, კაცს ვეძებო... არ გეამაყებ? მზისა და მთვარის კი არა, შენს მიმქრალ სინათლეზე ეძებდა, ეძებდა... დღემდე ვეძებო, მთელი ქვეყნის მძლავრი ელექტროსადგურების შუქზე ვეძებო, მაგრამ ის დრო და შენი ჯადოქრული ციმციმი მა- ინჯ სხვა იყო, სიტყვას და ულ- ვამის ღერსაც კი ფასი ედო. ახლა თუ გინდა, თმის მთელი მღუჯა გაიკლოვებ, ვინ ჩაგივთვლის თა- მასუქად.

სხვა დრო იყო-მეთქი – იდე- ქი დარბულ ვახშამაწყობილ სუფრის შუაგულში და ნამდვი- ლი კაცები აქეთ მოდიოდნენ შე- თან, თითქოს თაყვანს გცემდნენ, ქედს მოიხდიდნენ, ისე შემოგის- ხდებოდნენ გარშემო და შენს შუქ- ზე დახედავდნენ ხოლმე, გელ- ტივით დაწყობილ დილონს ხე- ლებზე, ურწყავივით დახეთქილ ხელისგულეებზე... შეჰყურებდნენ შენს სინათლეზე გალამაზებულ, ჯაფისაგან ნაადრევად სახეგატე- ხილ მუღღღებებს, მხოლოდ თვა- ლები რომ შემორჩენილად მივი- დი, კრაილა, ახალგაზრდული. გადახედავდნენ ბავშვობაშივე და- სერობულვებულ შვილებს, ორ- თქლაგარდნილ ჯამებში, მამე- ბივით დინჯად რომ ჰგულავდ- ნენ შოთის ყუას.

წმინდა იყო ის პური, ის ლუკ- მები, წმინდა ოფლით ნაზიარე- ბი – ის მარცვლები, მოფხენეტი- ლი თავთავიდან ხელისგულზე რომ ცვიოდან, ხელისგულიდან – ჩანახში, ჩანახიდან – ტომარაში... იქაც შენ იყავი, ჭინჩხული დო- ლამის გაწელილ ღიბინში რომ იფქვებოდა, ხვიმირიდან წვრილ, ოქროსფერ ზოლად რომ ჩაედი- ნებოდა დოლამის ყელში... იქ იყავი-მეთქი, აბლაბუდიან სარ- კმელთან შემოდგმული ფხიზელი თვალი... და მოდიოდნენ წყლის დარზე გადაფაფხული წისქვილი- საკენ ახლომასლო სოფლები- დან, ველეზიდან, ხეგუბვიდან, უღრანებიდან ხეტიალით დაღ- ლილი კეთილი მებლაპრეები, მოჰქონდათ უწყინარი არაკები, ფათურაკიანი თავგადასავლები და თვალი შენსკენ ეჭირათ, შენ იყავი ყველას მფარველი და მზრუნველი გაიდა.

ჩაიხოცნენ წისქვილები. შენც თანდათან ძველმანების თარო- ზე გადაინაცვლე. სად გაქრა ის ჯადო? წახვედი და თან წაიყო- ლე? მერე ჩვენ? შეიღებეს რა ემ- ველებათ, თავით ფეხებამდე დაფ- ქვილული მრძენაკვების გარეშე, საზღაპრეთის მშრძანებელივით რომ მოიკვებოდნენ ხოლმე და თავს მოხსნიდნენ ტყუილ-მართა-

ლის ჯადოსნურ ხურჯინს? გახსოვს, შენ ყველაფერი გახ- სოვს, დამტვერილო, ჩამოწერი- ლო, ჩვენი ცხოვრების რეკვიზი- ტო... გახსოვს ის მედნიერი დრო, ქურდს ქუდი რომ ეწვოდა, გა- ვიზრობდა, გემალეობდა, ეფარე- ბოდა თავის სულივით მნელ და- მეებს – თვალს „გახელოდი“ თუ არა, მგელივით კისერგაშეშეშე- ლი, მიძუნძულებდა უკუნეთისკენ... იქნებ ფარა შემობრუნდეს, თო- რემ დაიარღვა დედამიწა, აყევ- და პირდაფრენილი ქვესკნელი და ღმერთმა უწყის საით გვისვრის შავი ერკვეალი.

ინგრევა სინდის-ნამუსის უკანს- კნელი მასტიონები, იმხსენევა მო-

ძველი ღვამა

მავალი და უსიცოცხლო მუზეუ- მად რჩება წარსული... გესმის ყრუ მიძებნი? მოგზნდა გამჩენს ჩვენი ცოდვების ზიდავადილამ ისევ უნ- და მოგაცილოს მტვერი, მომყუდ- როვებულში, გაყინული თითების კანკალით გაჰკურას კვეს-აზედს, დაგებრუნოს სიცოცხლე, მალლა აგწიოს – კაცს ვეძებო და, მო- გატაროს მუზეუმის ყრუ დარბა- ზები...

„შავი კაცი, შავ ცხენზე ამხედ- რებელი, შავ უღვაშებში შავად იცინის“.

რაც დრო გადის, უფრო ხში- რად გხედავ, მიფორაქებ შფო- თიანი ცხოვრებით ისედაც გადა- რეულ სიზმრებს. დამენახებები და მშორდები... მოვდევი... მოვდევი... ფეხშიშველი მოვტოპავ ყინული- ვით წყალს, მოვრბივარ კაჭაჭე- ბიან მონდორზე, ნაწვერალზე, სულს მიგუბებს ქუსლდაკრული ფშატის ევალი, გულამოსკვნით ამოვიქვითინებ ხოლმე, მაგრამ სადღაა ის სანდო კალთა, ის მომ- ფერეხელი, დამაყვავებელი ხმა, ალერსით რომ ჰკურნავდა ტკი- ვილებს...

რატომ მეგონა რომ არაფერი შეიცვლებოდა, რომ აუღებელი ცხი-სიმაგრის პატრონი ვიყავი, ლიმოძლიერი კედლები იყავდნენ პატრიარქალური ყოფის ნაშ- თებს...

განუკურნელი, მაგრამ კეთილ- შობილური დაავადებია ნოსტალ- გია. განსაკუთრებით მაშინ მძაფ- რდება, როცა სამშობლოში მყოფი კარგავ... სამშობლოს, გეცლება საყრდენები, სისხლი და ჯილა- ვი რომ ჰქვია.

ხანდახან მეგონა, ვილაყ უხი- ლავმა ჩამოგვიქროლა, გონიე- რება და სიფხიზლე წავკვართვა და სანაცვლოდ ვირის ჯუა დაგ- ვიარევა.

ნეტა ჩვენს მოსწრებას! ტლინ- კვებს კი ვისვრით, მაგრამ უცხო, ჩვენს დამაწყევარს კი არა, ერ- თმანეთს ვახვედრებო.

მერე ვინ, იმ კაცის შვილიშვი- ლები, შვილთაშვილები, ცალ ხელში შენ რომ ეჭირე, მერე- ში მამალი და, ახალმერთულ ცოლთან ერთად, ცივ ქვაზე რომ დაესახლა... რატომ წვალობდა, რატომ უმაგუნდა სამირველს სინდის-ნამუსს, რატომ ათვინიე- რებდა გავერანებულ მიწას! უშ- ნოდ ნაკოდი, ხავსიანი ლოდის გარდა, რა მოგვთხოვა, რა წა- ილო იმ მოუსავლეში... განა ვი-

რის ჯუკუას ის კი ვერ იშოვიდა, ის კი ვერ გაილაღებდა, ერთ გაქ- ცევა წუთისოფელში?

ჰაი, ჰაი, რომ გაილაღებდა: ღონიერი ჩაბრვით სულს ამო- გაძრობდა, დასაყვილებლად ყელგაწვდილ მამალს თავს წა- აცლიდა, გამოეპარებოდა აზმუე- ლებულ საქონელს, აყევებულ ძაღლს, წინაპართა საფლავებს, ქვას მიაგორებდა ხსოვნას, ზურგს შეაქცევდა ყამირზე დარჯობილ, სატერფულჩატეხილ ბარს, გამო- ირეკავდა დაღმართზე მოღჩამო- კიდებულ ცოლ-შვილს...

კაცის ჯუა ჰქონდა და ცდუნებას გაუძლო!

ამიტომაც იდგა ღონივრად. უღელზე ხელგადახვეული მი- უძლოდა თვინიერ კამეჩებს და ისე ციმციმ მოჰყავდა საძნე ურემი, თითქოს თივას კი არა, რალაც უფრო დიდსა და მნიშვნელოვანს მატარებდა ხრამისპირა, ოღრო- ჩოლო გზაზე.

პირუტყვს ხან დაუყვავებდა, ხა- ნაც შეუძახებდა, დატუქსავდა, ძა- ლიან თუ გაუჭირდებოდა, სახრე- საც გადაჰკურავდა, მარჯვნივ თუ მარცხნივ, მხარს შეუდგამდა ხევში გადასავარდნად აქანავებულ ურებს. მოაწვებოდა სახეზე სის- ხლი, ჭახჭახს დაუწყებდა ხერხე- მალი.

განძვრით, თქვე სამ- გლეგობა, სახრებე მწარედ გაიზრუნებდა ლამის დაძალული კა- ცის შეძახილი და, ყელ- ში აპურწაჭერილი კა- მეჩები, მუხლიჩოქვით- ლა გაითრევდნენ ურებს.

მერე, უღლიდან გა- მოშვებულები, ეზოში, თეთრი თუთის ქვეშ მიყრილები, დიდი, ცრემლიანი თვალის ფახულით გაუტენინდ- ბოდნენ პატრონის ხელს, მადლობის ნიშ- ნად რომ ეფერებოდა მათ გაუ- ხეშებულ, დაკორძილ კისრებს.

შენ ყველაფერს ხედავდი – ქა- ლი გამოეგებებოდა ქმარს, და- იხრებოდა, ზედ დაგანათებდა კა- მეჩების გადატყაულ მუხლებს, ჩა- მუხლული კაცი მალამოს რომ უს- ვამდა, ფრთხილად, მოფერებო. ნავახშმევს, ღია დერფეფანშივე ტახტთან დაუდგამდა ცოლი ტახტს, თბილ წყალში ფეხებს ჩაადგმე- ვინებდა, თავადვე დაბანდა...

ოთახში, ჩამუტულს, მავშვების ყარაულად დაგტოვებდნენ, თვი- თონ კი გარეთ, ტახტზე დაიგემ- დნენ ლოკის.

კაცი დაიწვენდა თავის ლამაზ- თვალემა ცოლს მკლავზე და აპ- ყურებდნენ გადაჭექელ, უკიდ- განო ვარსკვლავებს.

„ნეტა იქიდან თუ გვხედავენ?“ – იკითხავდა კაცი.

„რას ამბობ, ვინ უნდა დაგვი- ნახოს!“ – იუარებდა ქალი, მაგ- რამ მოშიშვლებულ მვერდზე სამ- ნის პირს მაინც წაიფარებდა.

ჯერ კიდევ ღონიერი იყო გუ- ლუწყვილო, მიაბიტი სიკეთე, სანთელ -საკმეველი თავის გზას არ ჰკარგავდა.

მაინც ფხიზლობდი – დედაბობის წაგრძელებული ჩრდილი იწვა მობტეპნილ მიწის იატაკზე. მავ- შვები ფშვინავდნენ. ღრმა და უში- შარი ძალით ისვენებდა სოფელი.

მერე შენი სინათლეც ფერმ- კრთალდებოდა, იცრიცებოდა ცა, ვილაყ მუნჯი, პირმოკუმული მსახურივით ფეხაკრევით და- დიოდა, სათითაოდ აქრობდა ვარსკვლავებს და თენდებოდა კიდევ ერთი ცოდო-მადლიანი დღე!

დიდმოვლიან ზამთარში, შე- მინდებულზე სახლში რომ შეი- კვებებინ, ნაღვერდალში გახვე- ული კარტოფილის მოლოდინ- ში, იმლამინდელ ამბავს ასე გა- იხსენებს კაცი:

„დიდველებიდან მომქონდა თი- ვა, კამეჩების იმედი მქონდა და მაგრად დავედე, დავტვირთე ურე- ში. წაბლისხვეთან ჩაიშალა ფლა- ტე, გადაიზნიქა გადასავარდნად და მხრით შევედექი ზვავივით წა- მოსულ ურემს, თან ფეხქვეშ მიწა გამირბის!..“

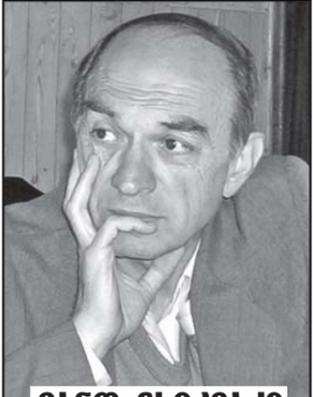
„რალა გადასავარდნის მხრიდან მიუდექი, რო დაეტანე, ახი არ იყო? შენ შეიღებეს რა პასუხს აძ- ლევედი“, – გამოხედავს ქვასანაყის

ხანი ბაიბლის

კაკუნში გართული ცოლი.

„აბა, ქალის ჯუკუას უყურეთ! – ჰკვირობს კაცი, – კამეჩების და- ლუპვას, ჩემი გადაჩეხვა მერ- ჩივანა. თქვე საწყლემო, უიმბათოდ ხომ წყალიც აღარ წავგივებდა...“

„მართალია, მაგრამ, შენ თუ არ გვიყოლე- ბოდი...“ – აღარ დაამთავ- რებს სათქ- მელს, როგორ ჩამომხედავს, კალთიდან გა- ლადგამს ქვასა- ნაყს, ჯიბეში

ვანო ჩხიკვაძე

ასანთს მოიჩხრევს, კამოდის თა- ვიდან მაგიდის შუაგულში ჩამოგ- ვადგამს, პატარძალივით დაგამრ- ძანებს და აგანთებს.

კაცს ესიაბოვებდა ქალის ნათ- ქვამი, მუხლზე ჩამოშტადარ უმც- როს მიჭს, გულაჩუყვებული, მო- ფერებით გადაუესვამს თავზე ხელს, რომ დაგლუპულიყავი ეს ნამოლარა ხომ აღარ გვიყოლე- ბოლო და განაგრძობს:

„ეე, ღმერთმა არ გამოგაცდევინ- თო, მაგრამ სიკვდილის შიში სულ სხვა ყოფილა... ხანდახან რომ წა- მოიფრიალა, ნეტავი ახლა მომკლა და ჩამაქვავო, არ დაუჯეროთ, გამ- რაზმებულზე ამბობენ, თორემ... აი, ბალიანთ მეგერი, სულ გაიძახოდა, რალა დამჩენია ამ მწარე წუთი- სოფელში... ჩამოიარა ერთხელაც მიქელგაბრიელმა, გაიგონა დედა- ბერი როგორ ლანძღავდა, რატომ დამივიწყეო და, გამოსაცდელად თავს დაადგა, მიუსვ-მოუსვა თავისი ცივი ხელი და, უნდა გენახათ რა დღეში ჩავარდა, თურმე სულ ყელ- გამოწვდილი იყვდნებოდა, მიშვე- ლეთ, ვეღამარჩინეთო... გასცი- ნებია მიქელგაბრიელს და უკან გამ- რუნებულა“...

„სად წავიდა, მიქელგაბრიელი?“ – ჰკითხავენ თვალგაფართოებუ- ლი მავშვები, ალბათ, უფრო იმის შიშით, აქვე ახლოს არ იყოსო.

„რა გითხრათ, ვინ არის გამ- გემა... შოთ, დიდი შიში ვნახე- მეთქი, გითხარით, არსიდან კაცის ჭაჭანება არ ჩანს, ყელი რომ ამო- ვიხახო მღავლით, ვის გავავონებ. ეგვეც არ იყოს, მოთქმა-ვიშვიში რა ვაჟუკაობაა, მოსახდენი მა- ინჯ მოხდება, ვინ ვაჰქცევია თავის ბედისწერას, მაგრამ მაინც ძნე-

ლია, თქვენისთანა მღარტემის პატრონი როგორ ჩავებარდე სულ- თამხუთავს... მე ჩემი უმეღერე- ბა ვითომ არ მყოფნის, უცებ, ცხვირწინ, თივამე გადაჭერილ თოკზე, ეშმაკი არ ჩამოევიდა?“

„დიდი?“ – იკითხავს პატარა.

„არა, ერთი მტკაველისხელა, უფრო სწორად, ჩვენი თიკანის ტოლი... ჩამოევიდა და მეუბნე- ბა: კაცო, გინდა მოგეხმარო?... როგორ არ მინდა, მაგრამ, შენ ტყუილად არავის მიეხმარები-მეთ- ქი... ტყუილად რათა, იციანს ეშ- მაკურად, ცხრა თვის მერე, შენს დედაკაცს ბიჭი გაუჩნდება და მე უნდა მომცეო.“

ოჰ, ვნატრობ, ხელეში თავისუ- ფალი მქონდეს, ურემს შემოვაწყ- ვიტო.

მანამდე არ ავიდგა გვერდე- ში-მეთქი.

დაფიქრი, კაცო, ამ ხრამში თუ ჩაიჩეხე, მიწამდე სული არ დაგ- ყვებო.

– ღმერთო, მიშველე! – დავიგ- მინე და ეშმაკი ლამის სიცილით გაიგუდა – ხი, ხი, ხი, ღმერთს შენი შევლა რომ სდომებოდა, მაგ დღეში არ ჩავგადებდა. დამიჯერე, გამოუშვი, ბიჭი ჩემთან, გამოუშვი- ვო! – ჩამჩიჩინებს და უფრო ამ- ძიმებს გადმომხეცილ ურემს...“

„მერე, არ გამიშვი?“ – მკერ- დზე ეხუტება პატარა და გამოშ- ცდელი თვალეებით აპყურებს.

„ეშმაკთან რომ გამეშვი ხომ მუხლებზე აღარ მიუღებოდა!.. მოკ- ლედ, შავ დღეში ვარ, გამდის წურ- წურით ოფლი, ვატყობ, სხვა გზა აღარცა მაქვს, მაგრამ ეშმაკს რო- გორ მივიცილ ამისთანა ბიჭი, მერე როგორ ვიარო ქვეყანაზე. ცოცხ- ლად თავი როგორ დავიმარხო. კბილს კბილზე ვაჭერ, რომ ჩემ- და უნებურად არ დავეყაბულდე, სიკვდილის შიშმა არ დამძლოს... უცებ, ჩვენი ლომისის მხარეს, მოწ- მენდობა ცა განათდა, გაიფოქ- თეთრცხვინანმა გიორგიმ და ისე- თი ძალა ვიგრძენი, მუშპულივით ამოვიტაცე ურემი, კამეჩებმა ჩო- ქელა გაიჩიეს და გავვდილ სამ- გავედლობ... გაეცხლებულა და- ვავიდე ხელი სახრეს, შემოფურ- მინე ურემს, შე წყელო, აბა, ახლა დამანახე, დამიდექი, რა ბიჭი ხარ- მეთქი, მაგრამ, ვის ეძებ, ვინ დაგ- კარგავა – თვალდახელშუა გამიქ- რა, დამეკარგა... იცოცხლე, ისე დაევაშინე, საერთოდ ვეღარ გაგ- ვეკარგება!..“

„მაინც თუ მოვიდა?“ – იკითხა შუათანამ.

„მოვა და, ის სახრე კი არ გა- დამიგდია, ეგრე ავუჭრელო გვერ- დები...“ – კაცი ნაღვერდალიდან სახრეკით გამოყრის შემწვარ კარტოფილს.

ქალი განჯინიდან ერბოსა და მარილს გამოიღებს, ირგვლივ შე- მოგისხდებინა, შენს ნათება-ციმ- ციმში შეუღებებინა ვახშობას.

დედ-მამა უფრო დამწვარ-გა- მოხრუკულ კარტოფილს მიეტა- ნებინა, ჩვენ ესენი უფრო გვიყ- ვარსო და ერთმანეთს თვალს ჩა- უკრავენ.

პატარებზე დაუჭერებენ.

სიმართლე კი შენ გეცოდინე- ბა, დიდ გზავამოვლილ, მრავ- ლისმნახველ ლამპას...

ესეც წარსულის ალბომის პირ- ველი ფურცელი – გადაიშალა და გაყუჩდა.

კიდევ როდის ამოიღებ ხმას, როდის ამოხეტიქავს გულის სარ- ქველს სათქმელი, მხოლოდ შენ უწყი და შენმა გუნება-განწყობი- ლეგამა.

მანამდე კი:

„შავი კაცი, შავ ცხენზე ამხედ- რებელი, შავ უღვაშებში შავად იცინის“...

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

საქართველო უცხოელ ინვესტორებს ეძებს

საქართველოს პოლიტიკისა და ეკონომიკის მდივანობის ანალიზის მიხედვით, რომელიც გამოაქვეყნა FRANKFURTER ALLGEMEINE-მა...

წელს საქართველოს საბიუჯეტო დეფიციტი მთლიანად შეივსება პროექციის 9,2 პროცენტს აღწევდა.

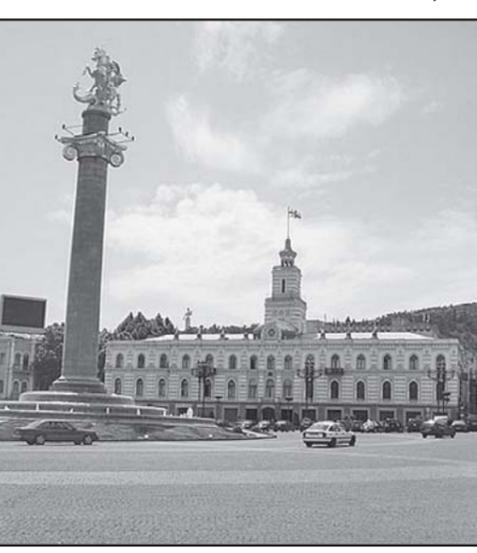
ზაგი მოტივირებისთვის არ არის. ის ელოდება უმუშევრობის ზრდას, ფასების გადევნებას და მას აზიანებს შემდგომი პრივატიზაციის განუწყობებლობა.

2003 წლიდან, როდესაც საქართველომ ვარდების რევოლუცია გადაიტანა, შეგვესწავლა გავრცელება, ხელისუფლება ძველანაში „ილიო ახალგაზრდა პატივმოყვარე რევოლუციონერებს“ ვაძულებს.

საქართველოს ეკონომიკა, ნათქვამია შედეგად სტაბილური, უკანასკნელ პერიოდში იზრდება. 2010 წელს იგი გაიზარდა 6-და მეტი პროცენტით.

როდესაც მოხდინა ძველი პოლიტიკის რევივირება და შექმნა მის ადგილზე სრულიად ახალი ინსტიტუტი ახალი ადამიანებით, საბიუჯეტო დეფიციტი დაიკლება.

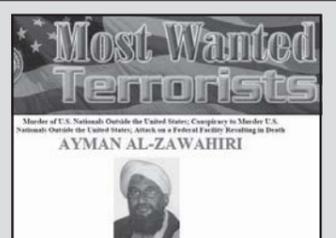
მიმოხილველი მიუთითებს: მიუხედავად იმისა, რომ 2008 წლის აპრილისთვის მისი შემდეგ საქართველოში შემოვიდა უცხოური ინვესტიციები, ამავედ უცხოელი ინვესტორების ნდობა უფრო დაბალი რჩება.

საქართველოს კიდევ ერთი პრობლემა — ის არის რუსეთთან ურთიერთობა, მიჩნევენ მიმოხილველი. ამირაპაძის კანონი ძველანა ცდილობს, მოახდინოს ზომიერება მრავალჯერ გაზრდილი მფლობელებს.

Franfurter Allgemeine

დადამინის ზურგზე

აინთაბუნის შვილი „ალ-დაიდას“ ახალი ლიდერის შესახებ: ბინ ლადენის მკვლელობის შემდეგ, აინთაბუნის ლიდერობა მასზე მოქალაქეებს.

რობერტ გეიტსი აღნიშნავს, რომ აინთაბუნის ლიდერობა არ არის ისეთი ქარიზმატული, როგორც მისი, აბრეხანის დასაწყისში ლიკვიდირებული წინამორბედი უსამა ბინ ლადენი იყო.

ასტრონომებმა თავადად გააღვივებინეს კატასტროფის, რომელიც 100 მილიონ წელიწადში იტანება სივრცეში — შავი ხვრელი კლასის ვარსკვლავს.

კოსმოსური კატასტროფა მოხდა ურჩხულის თანავარსკვლავედში გალაქტიკის ცენტრში, რომელიც დედამიწიდან 3,8 მილიარდი სინათლის წლიდან არის დაშორებული.

დააბატირება ისრაელში საცხოვრებელი სახლის ავანტიპეზი დაგეგმვაში პირი: მან გადატარა ბაზის მიღება, მოქალაქე რთხი.

ექვმიტანელი პოლიციამ პირველად დააბატირა სუთმაბათს, როდესაც იგი ცდილობდა მოეპარა გაზის მილები, მაგრამ იგი მალე გაათავისუფლეს.

დომინიკის რესპუბლიკაში კვლავ იმყოფებიან ძოღებისგან: მსხვერპლი 46 კაცი.

უკანასკნელი დღეების განმავლობაში აღირიცხა დაავადების 66 ახალი შემთხვევა. ჯანმრთელობის სამინისტრომ კიდევ ერთხელ მოუწოდა მოსახლეობას, მკაცრად დაიცვან პიგიენის წესები.

ასეთი პრობლემების პირისპირ, მრავალპარტიული პოლიტიკა სულ უფრო მიზიდულია გამომიხურება.

National Interest

ერთი გულიანი პარტია

საქართველოსა და თურქეთში ფრთხილ იღვამის ფიქსს უსივრცოვრობა რეალური სისტემები; ისინი არსებითად თავისივე წარმატებას ემსხვერპლებენ.

ბასული ათწლეულის განმავლობაში თურქეთი პარტია (AKP) თურქეთში შეცვალა. მან ძველანა ეკონომიკური წარმატების მაგალითად აქცია და თურქეთის ეკონომიკა მისი ძალისხმევით მსოფლიოს უდიდეს ეკონომიკათა შორის 80-17 ადგილზე მოხვდა.

ასეთსავე გზის განსაზღვრა ალმონდებია. წარმატებულმა პარტიამ მოიგო ორი არჩევნები და პოლიტიკურ ლანდშაფტზე დომინირება. 2012-2013 წელს მას ახალი გამოწვევები ელის, თუმცა საქართველოს შემთხვევაში ისინი კონსტიტუციას ახლა ცვლიან და არა მოგვიანებით.

საქართველოში პრობლემები უფრო მწვავეა, ვიდრე თურქეთში. ერთპარტიული სისტემების სხვადასხვა სახე და მასშტაბი აქვთ, დაწყებული შედარებით რბილიდან (Washington DC, ბრიტანეთი) კონკრეტულად და დამთავრებული ავტორიტარული და დიქტატორული ფორმებით (თურქეთში) და სირიაში. საქართველოში შემთხვევაში შედარებით რბილია ის, რომ მმართველი პარტია არა მხოლოდ მთავრობას და პარლამენტს, არამედ ყველა რეგიონულ ხელისუფლებას აკონტროლებს.

მერი წინა საპარლამენტო არჩევნებზე და 2012 წელსაც მისივე ნომერი იქნება. სულ რამდენიმე საჯარო შეხვედრა და მოთხოვნა იმისა, რომ არ გაართულონ ვითარება და რამდენიმე საჯარო პროტესტი, და შედეგად მიღებულია — ამომრჩეველი სოფლებში კვლავ მე-5 ნომერს მისცემს ხმას.

მიხეილ სააკაშვილი ჰოსნი მუბარაკის ეშინება. ის ჯერ კიდევ ახლიან პოპულარულია საქართველოში. მისი პრობლემა იღვამის ნაკლებობა კი არა, პირიქით, მათი უადვილად დიდი რაოდენობაა. მთავარ გამოცდად ეკონომიკა იქცევა. თურქეთის მსგავსად საქართველომ საკუთარ თავს წარმატებული ეკონომიკის ძველანა წარმოაჩინა.

თურქეთში ეკონომიკის გადარებას ეშინება. საქართველოში მისი პრობლემა იღვამის ნაკლებობა კი არა, პირიქით, მათი უადვილად დიდი რაოდენობაა. მთავარ გამოცდად ეკონომიკა იქცევა. თურქეთის მსგავსად საქართველომ საკუთარ თავს წარმატებული ეკონომიკის ძველანა წარმოაჩინა.

The Economist-ის ძლიერი, მამრამ არა უპირიქით მხარდაჭერა AK-სადმი იმით დაითმობდა, რომ მან საქალაქო უფროსი CHP-ისთვის ხმის მიცემის რეკომენდაცია გასცა, პარტიისთვის, რომელიც სულ რაღაც რამდენიმე წლის წინათ დემოკრატიად განიხილებოდა. ეს რეკომენდაცია იმის საფუძველზე გაიცა, რომ თურქეთში მხოლოდ ისინი არიან, რომლებიც სპარაკლამენტო ოპოზიციის არსებობით. (ასევე იმის გამოც, რომ არაუ Economist-ს — ესმოდა მისი რეკომენდაცია რაღაც რამდენიმე წელიწადი უფროსი ანალოგიის და AK მინც მიიღვამდა ხმების უმრავლესობა).

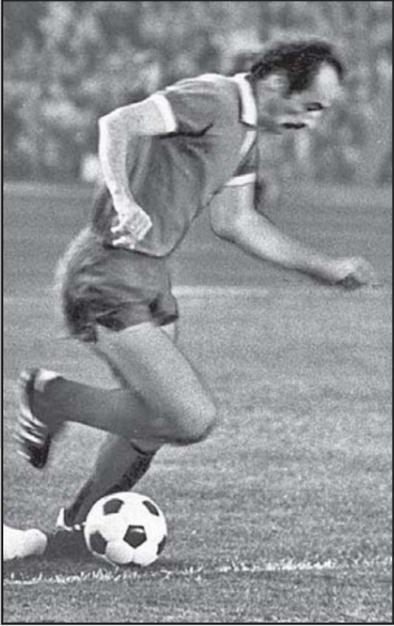
ვარსკვლავები არ ძრებიან

„მე ხატივით ვემთხვევი გამარჯვებას გონების, არის რაღაც ამაში, რითაც სამანს გასცდები... არც ის იყო შემთხვევით ღელვა სტადიონების, ღელვა სტადიონების, ყიფიანის თამაშით!..“

რაზო აბაშუკელი

რამდენი რამ დაწერილა და თქმულა ამ მართლაც ლეგენდარული ფეხბურთელის და პიროვნების შესახებ მის სიტყვებში... და ბარდებიც ვაღივებთ...

რისინა შიშვანი, თუ ვინ შეგვხვდებოდა, რაღვან თუ „იმათ“ პლატინე-კიბან-დაღბ-ლიზ-რუხიანიგაბი პიროვნება, ჩვენ ყოველნი გვიმედავებოდა და არავისი გვეპირობდა!

რაცხუალ, გაუცინარ ხელმწიფოს, ცხონებ-აუღო ნოღარ ახალკაცს. ახასთან დაკავშირებით თუ აქედან გამომდინარე, ორი რამ მახსენდება: ერთი

ვიხსენებ რამდენიმე უნდა, ისე გაიგოს ეს უკანასკნელი აზრები! ერთ რამეს დაგ-სად მხოლოდ – დიდი ფეხბურთელის ბარბაქო არც ერთ მწვრთნელს დი-დი გუნდში არ გაუკეთებია და პირიქით – საშუალო დონის მწვრთნელს დი-დი ფეხბურთელის დიდი გუნდში შეუქმნიათ! ამის მანაღლით თუნდაც

გტკიცებ გვარს, რომ მხოლოდ „ფარსა-დენოვიტს“ შეეძლო ყოველთვის, მისი ემოციური და აქედან გამომდინარე მცდე-რი (ფეხბურთელთან ნაადრევნი წასვლა რომ შეცდომა იყო, ეს თავად „ყიფიანს“ ადი-არა მოგვიანებით გადაწყვეტილებას შეც-ვლა, რითიც მიხედვით 2-3 წელიწადი გაგ-რქმულდა ის, რასაც დღესაც ვხედავთ

როგორც მაშინ აგოგდნენ, ვიტალი და-რასალიანს ირგვლივ იყო ჩაფიქრებული ეს აგავი. მგზავი ვიტალი, ეს ლეგენდარული

ცურვა

წინაპრთა ნაკვალავი

2 „მქრო“, 15 „ვერცხლი“ და 9 „ბრინჯაო“ – ასეთია საქართველოს 13-კაციანი დელეგაციის (ხელმძღვანელი – გიორგი აბზიანიძე, მწვრთნელები – მანანა თურქია და ნინო გოგინაშვილი) აზერბაიჯანული მონაგარი. ისინი ჩვენთვის საამაყოდ გასახსენებელ ქალაქ შამაქორში მებრუნებულ-მეგობარი ქვეყნის მოცურავეთა ღია ჩემპიონატში მონაწილეობდნენ.

კვარცხლავის უმაღლესი საფეხურზე მორაბინა ავი-და თბილისელი ლუკა კირვალიშვილი (გრასი, 100 და 200 მეტრი), რომელიც 50-მეტრიან დისტანციაზე მე-სამე პრიზიორი გახდა.

სხვადასხვა დისტანციებზე მთელმა რიგმა ჩვენ-მა თანამემამულეებმა ვილოცოვანს გუქაქს მოუყა-რეს თავი. ესენი არიან რუსთაველები თამთა გიგი-ლაშვილი (5 „ვერცხლი“ და თეონა ზოსტაშვილი (2 „ვერცხლი“ და 1 „ბრინჯაო“, აგრეთვე სანზარის რა-იონის სოფელი შორეული ოკეანის მარინა ზუბინი-ვილი (1 „ვერცხლი“ და 2 „ბრინჯაო“ და თბილისე-ლები ნატალია ჯაფარიძე (3 „ბრინჯაო“ და ნიკო-ლოზ კოკალაძე (5 „ვერცხლი“).

დაწარმნი მდებარე ქართულ ყუბაბაში რუსთა-ველებს ირაკლი შვიციანი (2 „ვერცხლი“ და თბილი-სელებმა ილია პაპიძემ (1 „ბრინჯაო“ და ნიკოლოზ სიხარულიძემ (1 „ბრინჯაო“ და ჩანჩხრიალმა.

28 ივნისიდან ჩვენი ექვსკაციანი ნაკრები ლიტვის ღია ჩემპიონატში ჩაება.

გიორგი შოთაძე

კონტაქტები

„დინამოს“ საპეტილდელი

თბილისის „დინამოში“ რომ ახალი ერა დაიწყო, ძარბული ფეხბურთის ბრენდში (ახლა ასეთი ფორ-მის დაგვირგვინს ცდილობს დასტაბილად ამ დღეებში განვი-თარავა უფრო მოვლელი ადასტურებს.

ვერ იყო და ჩვენი ძველი ნაგავანი კლუბის სპონ-სორი „პრივატბანკი“ გახდა. შესაბამის კონტრაქტს ხელი „დინამოს“ გენერალურმა დირექტორმა ზუ-რავა პოლოლონიკაშვილმა და უკანონო სპონსორს მამუკაშვილს დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარე გოგ-დან ლუსუკაშვილს მოაწერეს. მართალია, „დინამოში“ ჩა-სადები ინვესტიციის რაოდენობა პირველ რიგში მო-მეცხველ საიდუმლოდ რჩება, მაგრამ როგორც შე-ვიტყვებთ, იგი საკმაოდ სოლიდური და საუბარია მილიონიდან თანხაა.

არანაკლებ მნიშვნელოვანი ხელშეკრულება გა-ფორმდა თანამშრომლობის შესახებ გუნდს ესპანე-თის პრიმერა დივიზიონის ტიტულოვან კლუბ ბარ-სელოს „ატლეტიკოსთან“.

საპრეტენდენ-ტი ჩამოსული პი-რანული ბრან-დის თავკაცი მ-რიკ სარსოვო გუ-რინევი სპორტისა და კულტურის მინისტრებმა მი-იღეს.

ვიტალი ჯაფარიძე

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

შპს მიკროსაზღვრის ორგანიზაცია „მარკლაიფი“

საბალანსო ანგარიშგება

(ლარებში) 01.01.2011

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like 'მიმდინარე აქტივები', 'ნაღდი ფული საღარიბოში', 'ფული საბანკო ანგარიშზე'.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like 'მიმდინარე ვალდებულებები', 'ნასესხები ფულადი სახსრები', 'დარიცხული გადასახდელი პროცენტები'.

გენერალური დირექტორი: შ. ვაშაძე
მოვარი ბუღალტერი: შ. მსხვილიძე

შპს მიკროსაზღვრის ორგანიზაცია „მარკლაიფი“

მოგება-ზარალის ანგარიშგება

2010 წელი

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like 'საოპერაციო შემოსავალი', 'მოთიანი შემოსავალი', 'ამორტიზაციის ხარჯები'.

გენერალური დირექტორი: შ. ვაშაძე
მოვარი ბუღალტერი: შ. მსხვილიძე

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

2011 წლის 14 ივნისს დღის 2 საათზე ტარდება სს „ქართული შალის“ აქციონერთა საერთო კრება.

- დღის წესრიგი:
1. 2010 წლის საზინანსო-სამეურნეო საქმიანობის შედეგები;
2. ს/საზოგადოების ლიკვიდაციის დაწყების შესახებ.

სამეთვალყურეო საბჭო, დირექტორი

წარდგინება

ფუნდამენტური ნაშრომი ან ქართველზე

საბარტოვლოს მიმდებარეობაში, კომპლექსური მშენებლობის პროექტის განხორციელების მიზნით...

კომპლექსური მშენებლობის პროექტის განხორციელების მიზნით, საბარტოვლოს მიმდებარეობაში...

გუნა კვარაცხელია, წიგნის საბარტოვლოს მიმდებარეობაში, კომპლექსური მშენებლობის პროექტის განხორციელების მიზნით...

წიგნის კანონიკურად - ჯანმრთელობას მაშინ დააფასებთ, როცა განიკითხებთ მკურნალობა რა ჯდება!.. ამირან ერასიმის ნახატი.

შვილები მელნი, მარიკა, გელა, ნუკრი, ჯურაბ, მარინე ქარაიძეები, რძეები იაგოცაძეები...

სტიქია

გარდაბანი გაზისა და ელექტროენერჯის გარეშე დარჩა

სტიქიამ გარდაბნის რაიონიც დაზარალა. წვიმის შედეგად წარმოქმნილი წყლის ნაკადმა საკომუნალური მილი მოგლიჯა...

წვიამ თბილისში სახლები დატბორა

თბილისში რამდენიმე დასახლება დაიტბორა. ბელიაშვილის ქუჩაზე ფეხით გადაადგილება პრაქტიკურად შეუძლებელია...

ქახეთში სტიქია მკინეზარებს

სტიქიამ მცხეთა-მთიანეთსა და ქახეთში მკინეზარებს, მცხეთის რაიონში არმაზის სიღრმეში წვიმის შედეგად ჩამოტანილია ქვა-ლორღმა მანქანა...

მელმაც საფუტკრე მეურნეობა დატბორა, სკები წყლით არის სავსე. მეურნეობასთან ჩარჩინილი რამდენიმე მანქანა...

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

საქართველოს რესპუბლიკა

